

Тоя послѣдній впрочемъ узналъ за тожъ, ако и таенъ съюзъ. Въ слѣдствие на това, царь Михаилъ пратилъ своя полководецъ Ивана, родомъ Русинъ, съ многобройна войска съ заповѣдь: „да привзъмни безъ друго Цариградъ“; но лукавия Андроникъ Младшій тутакси потеглилъ тоже съ войска къмъ Цариградъ; и спорядъ това, и двѣтъ войски се спрѣли близо до Цариградъ. Пълководецъ-тъ царь Михайловъ влѣзълъ даже и въ Цариградъ, съ нѣколко по отлични войници, и е былъ отлично пріетъ отъ Андроника старшаго. —

Хитрия Андроникъ Младшій впрочемъ, като се страхувалъ, даже като се убѣдилъ, че Михаилъ Шишманъ може най лесно да завладѣе Цариградъ, дѣто по него време вжрлувалъ гладъ, и жителитѣ му сж были отчаяли: прибързалъ да отклони Полководеца Ивана, както и самага царь Михаила отъ предначертателното имъ намѣреніе; и за тая цѣль, той отъ една страна подкупилъ полководеца Ивана; съ разни скъпоцѣнни дарове а отъ друга страна, испратилъ нарочно пратеници тукъ въ Търново до царь Михаила, и го разновидности образомъ и ласкалъ и утрожавалъ. Царь Михаилъ Шишманъ, *по неизвестни точни причини*, заповѣдалъ своему полководцу Ивану да оттегли незабавно войската си отъ Цариградъ, което той и точно испълнилъ. Като си припомни челоувѣкъ това злато и скъпоцѣнно благовремие, и най пріятнитѣ и улеснителни обстоятелства, спорядъ които Българскія царь Михаилъ Шишманъ щѣше безъ друго да привзъмни и да завладѣе Цариградъ, тая всемирна источна столнина; като си размисли при това, че това не се удаде царь Михаилу, не по други нѣкои обстоятелственни мѣчнотіи, а само и само защото не бѣ рѣшителенъ, и не отиди самъ лично да предводителствова войската си, и да завладѣе Цариградъ; а съ неговата непростителна медленность, и съ неговото легковѣріе, съ което той вѣрваше всичко и на цѣло що му явяваше неговія неискрененъ полководецъ: той изгуби за всякога тоя всемиренъ градъ Цариградъ! Като си размисли казвами единъ патріотъ Българинъ за